

Endelig synes vi, det er positivt, at Forbruggerombudsmandens ansættelse tidsbegrænses, således at den kun kan vare seks år og ikke kan forlænges, fordi dermed mener vi, at Forbruggerombudsmanden får en højere grad af uafhængighed.

Så alt i alt kan Socialdemokratiet støtte det fremsatte lovforslag.

Svend Erik Hovmand (V):

Det er nærmest mageløst at forestille sig, at vi i grundlovens 150-års-jubilæumsår skal opleve et forslag fremsat i vores eget parlament, som indebærer, at man nu ikke bare overlader det til en embedsmand at være den dømmende og den udøvende, men også den lovgivende magt. Det er jo helt fantastisk.

Det er i virkeligheden det, der er tale om her. Man siger, at nu skal Forbruggerombudsmanden lave reglerne, han skal i virkeligheden lave lovgivningen, han skal lave retningslinjer for organisationerne, ikke bare for dem, der er medlem, men også for dem, der ikke er medlemmer af organisationen. Derefter skal han kontrollere, han skal kunne gribe ind i en kampagne, som er sat i værk. Når han har standset kampagnen, kan man føre en retssag, men den har i virkeligheden ikke større betydning, for hvis det er en julekampagne og domstolen afsiger sin dom engang i foråret, hvad hjælper det så?

I virkeligheden synes jeg, det er mageløst. Jeg forstår også, at Forbruggerombudsmanden selv har betæneligheder ved det her forslag, og jeg forstår ham godt. Jeg forstår godt, at Forbruggerombudsmanden helt på linje med en stribe erhvervsorganisationer, en stribe andre organisationer, stort set alle, der har forstand på de dele her, siger klart nej til det i den nuværende udformning. Man kan ikke engang få en bindende forhåndsbesked, som man kan i skattevæsenet.

Der er virkelig tale om russisk roulette, for hvis man sætter en annoncekampagne i gang under den her lovgivnings regler, aner man ikke, om man er købt eller solgt. Der er investeret millionbeløb måske i en stor kampagne, den starter op, og få dage efter siger Forbruggerombudsmanden stop, for det må man ikke; o.k., så stikker man piben ind, standser kampagnen og kører en retssag. Vinder man, er det selvfølgelig fint, men får man erstatning og i givet fald hvor meget? Hvordan skal man dokumentere tabet, for hvad er tabet af en julekampagne, som ikke blev til noget?

Nu er det ikke første gang, vi har set det her lovforslag, eller i hvert fald intentionerne i det. Jeg ved godt, at der er rettet lidt hist og her, men jeg må indrømme, at der er ikke rettet afgørende på princippet i den her lovgivning, og derfor forstår jeg godt, at Forbruggerombudsmanden plus en lang række organisationer vender tommelfingeren nedad på samme måde, som vi også gør det.

Jørn Jespersen (SF):

I SF hilser vi det velkomment, at regeringen ved tidligere forslag og nu igen ved en lidt ændret genfremsættelse af nogle forslag på forbrugerområdet ønsker at styrke sin forbrugerpolitiske indsats. Vi er tilfredse med, at man vil styrke markedsføringsloven, og vi er tilfredse med forslaget om forbrugerinformation, som vi skal behandle som det næste punkt på dagsordenen.

Vi synes, det er et rigtigt og rimeligt forslag, der ligger i regeringens forslag til lov om ændring af lov om markedsføring. Der ligger jo en styrkelse af reglerne omkring garantier, og det er en forbrugerbeskyttelse, at reglerne er så stærke og klare som overhovedet muligt, men det er i virkeligheden også sund erhvervs politik at sikre, at der er fair og rimelig konkurrence, så de virksomheder, der overholder reglerne, ikke bliver udsat for en unfair konkurrence fra virksomheder, der måske er lidt mere dubiose i deres markedsføring.

Vi har overvejet en del, om det ville være fornuftigt at lave en åremålsansættelse af Forbruggerombudsmanden, og er kommet frem til, at vi kan støtte forslaget, som det ligger.

Så er der jo spørgsmålet om styrkelse af Forbruggerombudsmandens muligheder for at gribe ind i bestemte sager på bestemte grundlag. Her vil jeg sige til Venstres ordfører, at jeg synes da, det er en relevant overvejelse at gøre sig, i hvilket omfang man skal kunne bruge administrative påbud, for det er selvfølgelig en principiel overvejelse, hvordan man så langt hen ad vejen, som det nu er praktisk og rimeligt, sikrer, at der er en adskillelse mellem den administrative og den dømmende instans.

Jeg synes nok, at hr. Svend Erik Hovmand svinger sig op i nogle meget høje lejer, når han med henvisning til grundlovens 150-års-fødselsdag begynder at sige, at der her er tale om en total sammenblanding. Det er der ikke. Der er jo stadig væk tale om, at en tvist i sidste instans afgøres ved en domstol.